

da vidi, ali sta mu oba vola. Kadar tam, a sinovec se je uže bil priplazil in ukral vola od orala. Tako strije in sinovec odženeta vola in dvoje ovác. Idóč od tod prideta do pečine. Ondu staneta in zakoljeta ovco, odereta jo na méh in izpečeta. A kadar je bila pečena, strije reče sinovcu: „pojdiva jest.“ A sinovec mu odgovorí: „pojdeva, strije, kadar se malo ohladí; nego najpervo hajdi da se strasíva, ter kateri koga preplaši, ta da prvi začne jesti.“ Strije pristane na to, izide pred pečino ter jame strašiti: „bav! bav! bav!“ A sinovec mu odgovorí iz pečine: „ne bojim ti se jaz bavkanja; ti si, strije!“ Tedaj pride strije v pečino a sinovec izide ven ter vzame kožo zaklane ovce in jo napihni ter udri po njej s palico in víči: „joj za Boga, nijsem jaz! — Strije je.“ Strije v pečini, kadar to začuje, prepade se, misleč, da je prišel mož, kateremu sta dvoje ovác ukrala, ter na drugo stran zbeží domov brez nič, in tako sinovcu ostane vse. — Kdor umé, njemu dvé.

Poslušajte, kaj pridnost more.

Mnogo otrok znam, ki so se po več let šólali, vendar niti svojega imena prav zapisati ne uméjo. A koliko more pridnost, ako je človek pripráven, to naj vam pokaže ta povést:

Na Angleškem je živel otrok, ki se je bil brez rok poródl. Ko je malo odrastel, vabil se je pridno z nogama in s persti na nogah. Kmalu je znal jesti sè žlico in vilicami. Učil se je pozneje črevlje snažiti, konje sedlati in različna druga dela opravljati. Naučil se je tudi še pisati. Bil je naposled imovít človek, ki je ubožcem mnogo dobrega storil.

Vesele počitnice.

Drom tòm, drom tòm, drom tòm, drom tòm

Svobódni zdaj otroci smo,
Težáv, učénja némamo;
Končála se je šola vžé,
In to nam vsem hladí sercé;
— vsem hladí sercé!

Drom tòm, drom tòm, drom tòm, drom tòm!

Domá lepó smo brez skerbí,
A to samó še malo dníj;
Ko se prikaže svet' Mihèl,
Počítek bode h koncu šél;
— bode h koncu šél!

Drom tòm, drom tòm, drom tòm, drom tòm!

Zató veselí pójmo zdáj,
Doklèr je še počitnic káj,
Da s knjigo vsak vesel zletí
V ljubljanske pòtlej spet klopí;
— pòtlej spet klopí!

Ivan T.